



SURINAAMSCHÉ COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 14 Julij 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om Brieven van Manumissie voor Slaven, als:

1. J. VAN DER VELDT, voor de Slavin *Jetta*; hem in eigendom toebehoorende. — En
2. A. M. FORTH, voor de Slavin *Marie* en haren Zoon *Hendrik Gerhardus*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van drie weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGERKLAARD.

Den 12den dezer, de Engelsche Sloop *Sylph*, Kapt. J. G. Caple, naar *Herbica*; Passagier: Mevrouw Elisabeth Bruce.

Idem, de Nd. Am. Brik *Teeumsch*, Kapt. J. Pendleton, naar *Boston*; lading: 300 vaten *Melassie*.

Den 13den, het Schip *Harmonie*, Kapt. C. A. Schonbeck, naar *Amsterdam*; lading: 371 vaten *Suiker*, 23 balen *schoone*- en 24 dito *vuile* *Katoen* en 100 bossen *Kwassie Hout*.

Idem, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint, naar *Amsterdam*; lading: 470 vaten *Suiker*, 34 balen *schoone*- en 4 dito *vuile* *Katoen*, 2130 pond oud *Koper* en 1 vat *Huiden*.

In het Neder-district *Nickerie*:
Den 12den Junij, het Schip *Adolph Frederik*, Kapt. G. Zwanenburg, naar *Amsterdam*; lading: 298 vaten *Suiker*, 87 balen *heele*- en 23 dito *gebr.* *Koffij* en 13 balen *schoone* *Katoen*.

Den 24sten, de Nd. Am. Brik *Tallmadge*, Kapt. J. Waite, naar *Portland*; lading: 179 vaten *Malassie*.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenje van het Gerechtshof.
Vrijdag, den 14 Julij 1843.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Sarawacca Straat*, La. E. No. 17; aankomende C. R. SMITH. — f 2,625. — L. A. de MESQUITA.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Prince Straat*, La. E. No. 263; aankomende J. H. MATTHIJN als Erfgenaam van den Boedel CHRISPIJN van LOUISA van MATTHIJN van LOBBRECHT. — f 2,300. — J. C. VAN HEURN.

Acht koppen *Slaven*, bekend staande ten name van C. KERSTEN & Co., doch als het eigendom van A. E. P. WHITE, in Executie genomen, zijn familie'sgewijze verkocht geworden voor de som van f 2,795.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 20 Mei 1843.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 8 Mei.

De instructie in zake der tien, wegens het misdadig in omloop brengen van verminkte silversen nationale gangbare munt-

speciën, gearresteerde personen, wordt steeds met den meesten ijver voortgezet. Nog dagelijks wordt er een aantal personen als getuigen gehoord, welke van de verdachten op eene verregaande wijze verschoei muntspeciën hebben ontvangen, of wien dezen ter ontvangst zijn aangeboden, doch die dezelve hebben geweigerd.

Indien men opkijkt tot den oorsprong, waaraan het verachtelijk handwerk van geldsnoeijen, inzonderheid in de laatste jaren, deszelfs uitbreiding verschuldigd is, dan zal men bevinden, dat zulks te wijten is aan het dwaalbegrip van hen, die ter goeder trouw verminkte geldspeciën in omloop hebben gebracht.

Onder de lagere standen immers schijnt men steeds in het denkbeeld te hebben verkeerd en nog te verkeeren, dat niemand ter zake van het in omloop brengen van verminkte nationale gangbare muntspeciën kan worden bemoeilijkt, tenzij men hem op heeterdaad op het snoeijen zelve betrapt, of althans de instrumenten, tot dit misdadig handwerk benodigt, in het huis of bezit van den van kwade trouw verdachten in omloop brengen zijn gevonden.

Men behoeft intusschen slechts de bestaande wet van 1836 op dit stuk in te zien, om zich van de ongegrondheid dezer stelling te overtuigen. Deze wet bedreigt strafbepalingen: 1o. tegen het snoeijen zelf en 2o. tegen het misdadig in omloop brengen van gesnoei muntspeciën. Eene verordening ter zake van het in omloop brengen is dus zeer mogelijk, zonder aan het snoeijen zelf te worden schuldig verklaard. Het al dan niet aanwezig zijn van het misdadige, behoort uit de omstandigheden, of liever uit aanwijzingen, worden opgemaakt. Zoo is zulks dan ook beslist bij arrest van den Hoogen Raad van 4 April jl. in zake *Koekebakker c. s.* gewezen. De Hooge Raad heeft alstoen bekrachtigd een arrest van het Provinciaal-Gerechtshof van Noord-Holland op het door ons vooruitgezet beginsel steunende, en waarbij twee personen, ter zake van het misdadig in omloop brengen van verschoei muntspeciën, tot de straf naast die des doods zijn veroordeeld, ofschoon zij, noch op de daad (het snoeijen zelf) betrapt zijn, noch instrumenten, of iets anders, ten hunnen huize zijn gevonden.

AMSTERDAM.

Van den Helder wordt het volgende gemeld:

De uitvoering van ieder strafvonnis treft den mensch, die niet ten eenenmale ongevoelig is; maar de uitvoering van een vonnis dat den dood ten gevolge heeft, geeft eene weemoedige stemming aan alle ingezetenen eener plaats, waar eene zoo noodlottige door de wet voorgeschrevene plegtigheid moet plaats grijpen.

Met een medelijdend oog zag de burgerij van deze Gemeente op Maandag den 10 April in een rijtuig ter dezer plaatze aankomen, den ongelukkigen *Gerrit Outhoorn*, oud 26 jaren, die zich, als fuselier bij de 3de divisie van het algemeen depot der landmagt No. 33, vergrepen had tegen de subordinatie en dien ten gevolge was veroordeeld tot de straffe des doods met den kogel, en wiens verzoek om lijfs genade door Z. M. was gewezen van de hand.

Eene welonderrigte hand deelde ons betrekkelijk die gebeurtenis het navolgende mede:

Men stelle zich een jong mensch voor in de kracht zijns levens, van een gunstig uiterlijk, wiens levensdraad op woensdag den 12den dezer, zoude worden afgesneden; men vergezelle hem in het huis van bewaring en zie hem daar als een berouwhebbend misdadiger gereed te sterven, zijn leven lievende, maar in de overtuiging dat hij hetzelfde naar menschenlijke regten had verbeurd; — dat hij den dood niet schroomt, maar zich alleen beklagde, over zijne 72 jarige moeder, welke bij toonde hartelijk lief te hebben.

Wij volgen den lijder op woensdag morgen ten half 12 ure naar de strafplaats; die optogt was plegtig! zijn rijtuig wierdt voorsafgegaan, door den militair marsch, die de aankomst eens dooden vermeldt. Op de plaats der terechtstelling aangekomen werd hij, geleid wordende door den waardigen Evangelie-dienaar C. de Cock, die hem zoo trouw bezocht, getroost en opgebeurd had, voor den Auditeur-Militair en Heeren Officieren Commissarissen belast met de uitvoering van dit doodvonnis gebracht. De schare militairen en matrozen leverde een indrukwekkend gezicht op; de duinen en de oppervlakte van het terrein achter de militairen waren als bezaaid met burgers, die allen in angstige verwachting het einde dezer treurige plegtigheid verbeiden. Daarop werd het vonnis aan den veroordeelden voorgelezen, terwijl hij steeds aan den arm van den geachten Leeraar de Cock voor den landhoop gebracht werd, waarnaevens zijne laatste woning een indrukwekkend gezicht opleverde. Met kalmte en gelatenheid, doch niet zonder aandoening, nam hij deel aan het plegtige gebed, hetwelk zijn zielenherder voor hem ten hemel opzond. Hij werd geblinddoekt; — het detachement bestemd om het noodlottig schot te lossen was in aantocht; — doch op dat oogenblik verhief zich de stem der uitvoerende magt met deze woorden: Op hoog bevel! tot zoo verre en niet verder!" vervolgens gaf de zelfde te kennen, dat het doodvonnis op last van Z. M. den Koning was geschorst.

U den indruk te beschrijven, die dit genadewoord zoo bij de talrijke troepen als bij de burgers te weeg bracht, gaat boven mijne krachten. De lucht weergalmden van »Leve de Koning!" en ontelbare *hoera's* klonken wijd en zijd; op aller geelaat was zichtbaar, hoe een ieder, bij de eerbied voor de wet die de straf toepast, dankbaar was aan hem, die het schoonste regt, namelijk dat van gratie heeft toegepast op eenen schuldigen doch niet verstokten misdadiger, die naar ons inzien winst zal doen met deze ontvangene dure les en zich die genade waardig beloonen.

Treffend was daarna de toespraak van den Heer Auditeur-Militair bij monde van den Heer Enschedé, die den begunstigde in even korte als bondige woorden, zijne verplichtingen onder het oog bracht, in de eerste plaats aan de Voorzienigheid en dan aan Z. M. onzen geliefden Koning, maar ook dat hij vooral nimmer moest vergeten, de dure verplichting die hij aan den Wel-Eerw. Heer Klippink, Pred. te *Haarlem* had, die hem zoo gedurig had bezocht en voorbereid, en die zich zijner zoo zeer aantrok, dat zijn Wel-Eerw. zich voor hem om lijfsbehoud tot Z. M. had gewend.

Toen de als nu tot de kruiwagen-straf veroordeelde *Outhoorn*, weder naar de gevangenis werd teruggebracht, was het

als een overwinning-feest, de trom sloeg het Wilhelmus, en op ieders gelaat was dankbare blijdschap zichtbaar. Tot in de gevangenis genaderd was de veroordeelde als nog niet geheel bij zijn bewustzijn. Daar het van eene algemeene bekendheid was dat hij zijne moeder lief, innig lief had, voegde een achtbaar persoon dezer gemeente hem deze woorden toe: „Outhoorn wat zal uwe oude moeder blijde zijn!“ toen ontwaakte hij als uit eenen droom.

Aangenaam is het gevoel, dat Outhoorn zich althans nu de begenadiging schijnt waardig te maken, maar ook genoeglijk is het te ontwaren, dat de burgerij dezer Gemeente en ook alle militairen ondubbelzinnige blijken hebben gegeven, dat zij hoogen prijs stelden op het leven van hunnen medemenschen, en dankten zij zeker allen hunnen Vorst, die zoo schoon partij weet te trekken, van een regt dat in dezen zoo doelmattig is toegepast.

Eere den Koning! maar eere ook de Heeren Predikanten Klippink en de Cock, die zich in dezen zoo verdienstelyk hebben gedragen.

FRANKRIJK.

PARIS, 4 Mei.

Gisteren is de 22ste verjaardag van het overlijden van Napoleon in de kerk der Invaliden, en in de hoofdkerken der twaalf wijken van de hoofdstad, plechtig gevierd. In de eerstgenoemde, is de maarschalk hertog v. Reggio (Oudinot) daar bij tegenwoordig geweest — Een groot aantal oude militairen hebben zich in uniform daarbij laten vinden, en het heeft bij de kolom op de place Vendome aan geene kransen, van zoogenaamde immortelles ontbroken.

Den 8sten — Dezer dagen werd eene openbare verkooping gehouden in een huis hetwelk vroeger tot vereenigingspunt van de hooge standen had gediend. Het was het huis van den voormaligen Belgischen zaakgelastigde, graaf Lehon, die, ten gevolge van de bedriegerijen zijns broeders, den notaris, gecompromitteerd en ook wat het financiële betreft, ganschelijk te gronde gerigt is. Men verkocht het huisraad en zelfs een gedeelte van de garderobe der gravin, die jonge vrouw, welke gedurende eenigen tijd te Parijs de koningin der mode en van den smaak is geweest en haren schepter met beminnenswaardige bevalligheid zwaaid. Het maakte eenen pijnlijken indruk, deze vroeger door de uitgelezenste en schitterendste gezelschappen bezochte salons met allerlei kooplieden opgevuld te zien. Aller oogen werden aangetrokken door het prachtige raam van het portret der gravin, door Winterhalter, hetwelk weder op de tentoonstelling van het Louvre was bewonderd. Het portret zelf was voor het oog bedekt.

— De afgevaardigden van de binnenlandsche suiker-fabriekanten zijn tot het besluit gekomen, dat de beetsuiker-teelt in Frankrijk niet behouden kan worden; dat het is gebleken, dat zelf die leden van de Kamer der Gedeputeerden, op welker ondersteuning zij het meest hadden gerekend, overtuigd waren geworden van de onmogelijkheid, om dit bedrijf, op eenen redelijken voet, in stand te laten, en dat al de tot nog toe voorgestelde middelen alleen zouden strekken, om hetzelfde bedrijf, tot groote schade der belanghebbenden, te zien verkwallen. Zij hebben dus begrepen, zich voor het oorspronkelijk voorstel van het bewind te moeten verklaren; — te weten, de algeheele afschaffing van de beetsuiker-teelt, met schadevergoeding van 's Rijks wege voor de gemaakte onkosten. Zij hebben eene petitie in dien zin aan de Kamer ingediend, en ook van de bewindslieden de verzekering erlangd, dat deze hun ontwerp met den meesten ernst zouden trachten doortezetten.

De binnenlandsche suikerteelt, die te voren zoo zeer is aangemoedigd, schijnt dus het Rijk, met haren val, geene onaangename opoffering te zullen kosten.

— De Kamer der Pairs heeft heden de wet aangenomen betrekkelijk het verblijf van vreemde uitgewekenen hier te lande. De Legitimisten hebben zich bij die gelegenheid de zaak van D. Carlos, die zich altijd te Bourges ophoudt en aldaar aan een gestreng toezigt onderworpen blijft, weder ernstig aangetrokken. Zij hebben beweerd, dat, daar het oogmerk, bij de quadruple-alliantie bedoeld, was bereikt, dit verbond als niet meer bestaande behoorde te worden aangemerkt; — dat Frankrijk, in elk geval, geen regt had, om D. Carlos gevangen te houden, en dat er geene redenen bestonden, waarom aan dien Vorst geene gelijke vrijheid zoude worden gelaten, als aan Koningin Christina.

De bewindslieden hebben daartegen aangevoerd, dat, daar het bekend is, dat D. Carlos geen ander oogmerk heeft, dan om den pas in Spanje gefinnikten burger-oorlog te doen herleven, de quadruple-alliantie tot dus verre hare kracht heeft behouden, en Frankrijk dienvolgens steeds geregtigd is, om zulk genoemden vorst op eene afdoende wijze te beletten; — dat voor het overige D. Carlos en Koningin Christina geenszins gelijk kunnen worden gesteld; — dat doch D. Carlos zich reeds heeft gedragen als de erkende vijand van Frankrijk, en het bewind der Koningin daarentegen geene andere dan vriendschappelijke gezindheden jegens het fransche Rijk heeft betoond; — dat het voor het overige voor Frankrijk hoogstbelangrijk is, om al wat mogelijk is aantewenden, ten einde de partij der Carlisten zich niet weder in Spanje te zien vestigen, en dat deze staatkundige redenen alleen genoegzaam zijn, om de genomene maatregelen te regtvaardigen, ten einde den infant in dat opzigt zoo veel mogelijk onschadelijk te maken.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(19960) Den 5den Julij 1843. EXPLOICTEUR, aan JOHANNA van J. C. KOCK, van $\frac{1}{4}$ aandeel in het bloot Erf, aan de Steenbakkerij Straat, N. W. La. C. No. 103 en O. W. La. D. No. 323.

Idem. Dezelve aan dezelve, van $\frac{1}{4}$ in het bloot Erf als voren gelegen, N. W. La. C. No. 102 en O. W. La. D. No. 322.

Idem. Dezelve, aan dezelve, van $\frac{1}{4}$ in het bloot Erf, als voren gelegen, N. W. La. C. No. 102 en O. W. La. D. No. 322.

Den 10den. J. F. FAVEREIJ Vendu meester, aan S. A. SAMUELS, van het Huis en Erf, aan de Voorstad Zeelandia, aan den grooten Rijkweg, 1e. Buitenvijk No. 8, vroeger La. A. No. 7.

Idem. Dezelve, aan C. H. GALLWEY, van het Huis en Erf, aan de Graven Straat, N. W. La. A. No. 26 en O. W. La. C. No. 24.

Idem. E. F. TREURNIET qq. Boedel J. TREURNIET, aan J. L. TREURNIET, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de Steenbakkers Gracht, O. W. La. D. No. 600b en N. W. La. D. No. 166.

Den 15den. HERNSTE WARNIKE, aan P. N. GREEBER, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de Drambranders Gracht, N. W. La. E. No. 115 en O. W. La. D. No. 34.

Idem. P. de BUS qq. Boedel ANNAA-TJE van MERCKLEIN, aan F. J. P. DUURHAGEN, van het Huis en Erf, aan de Ladesma Straat, No. W. La. E. No. 390 en O. W. La. D. No. 819.

Idem. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel A. H. FRANCKE, aan H. J. LUBBERTS, van het Huis en Erf, aan de Drambranders Gracht, N. W. La. E. No. 113 en O. W. La. D. No. 38.

HYPOTHEEK

Den 13den Julij. M. M. ZEEGERS *Je. Hypotheek*, ten behoeve van F. G. PICHOT L'ESPINASSE, in hoedanigheid van Kassier van het Armenfonds der *Her-vormde Gemeente*, en te vestigen op de Huizen en Erven, aan de Saramacca Straat, bekend onder N. W. La. E. No.

13, O. W. La. D. No. 561; en N. W. La. E. No. 58, O. W. La. D. No. 560.

Paramaribo, den 15 Julij 1843.

De Griffier van het Gerechtshof te Suriname,

A. VAN MEERTEN.

(17516) Aan het Departement der *On-beheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van AMELIA HENRIETTE FRANCKE, den 12den Mei 1843; LOUIS PHILIP van AMSON, den 9den Junij 1843 en WILLIAM PRICE EVANS, den 14den dito.

En worden mitsdien bij deze alle Creditoren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 15 Julij 1843.

De fungerende Curators en Weetmeesters,

J. O. N. ENGELBRECHT.

CHS. LIONARONS.

Derde Advertentie.

(17495) Aan het Departement der *On-beheerde Boedels*, is gevolveerd, de gemeenschappelijke Boedel, van:

PIETER van LEEUWEN en nagelatene Huisvrouw HANNA HENRIETTA WEBER, den 9den Julij 1843.

En worden mitsdien bij deze alle Creditoren en Debiteuren van denzelven opgeroepen, ten einde en op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 15 Julij 1843.

De fungerende Curators en Weetmeesters,

J. O. N. ENGELBRECHT.

CHS. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

(19356) De Exploictuur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 21sten Julij 1843, des voormiddags om half negen ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Een *zede* gedeelte in het HUIS en ERF, gelegen aan de Saramacca Straat, La. E. No. 16 N. W. en La. D. No. 555 — 557 O. W.; aankomende D. A. JESSURUM, als Mede-Erfgenaam in den Boedel wijlen de Wed. MOS. H. NAHAR geboren JESSURUM.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Domine Straat, La. C. No. 166; aankomende ELISABETH JORIS.

De Slaven met namen: Antje, Patiencie, Sellij, Clasina, Bossie en Frederik; aankomende MARTHA NAARSTIG.

Paramaribo, den 15 Julij 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

SURINAAMSCH E MAATSCHAPPIJ

VAN

Weldadigheid.

* * VERGADERING van HOOFD-BESTUURDERS en ONDERSCHIEDENE COMMISSIEN, op Dingsdag den 18den Julij 1843, 's avonds ten 7 $\frac{1}{4}$ uren, in het lokaal van de Loge Concordia.

(19963) De ondergeteekende ANNA ESTHER PETRONELLA WHITE, zoo voor zich, als voor hare Moeder ELISABETH CATHARINA ADRIANA COMVALIUS, brengt ter kennis van het publiek, dat zij hare Procuratiën gepasseerd op den Heer A. J. COMVALIUS Az., buiten kracht en waarde stellen.

Paramaribo, den 14 Julij 1843.

A. E. P. WHITE.

(19374) De ondergeteekende voorneemens zijnde binnen kort deze Kolonie te verlaten, verzoekt nogmaals ten laatste vriendelijk zijne DEBITEUREN, hun verschuldigde vóór ultimo dezer maand te voldoen, om de onaangename kosten van vervolging te vermijden.

J. W. KEMPF Wz.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.